

Jean Monnet Chair
Uniwersytetu Jagiellońskiego

EUROPEJSKA WSPÓŁPRACA POLITYCZNA

RAPORT LUKSEMBURSKI - GENEZA

1. 20.07.1970 r. komitet Etienne Davignona: raport o ściślejszej współpracy PC w polityce zagranicznej
2. RM 26-27.10.1970 r. w Luksemburgu zaakceptowała raport Davignona

RAPORT LUKSEMBURSKI – ZAŁOŻENIA

1. Konsultacje polityczne na szczeblu MSZ (w razie potrzeby na szczeblu SPR), prezydencja, 2 razy w roku
2. Komitet Polityczny złożony z dyrektorów departamentów ds. politycznych MSZ. 4 razy w roku, przygotowywanie posiedzeń MSZ
3. Pierwsze konsultacje MSZ odbyły się 19.11.1970 r. w Monachium i odtąd zaczęto je nazywać EWP

RAPORT KOPENHASKI – ZAŁOŻENIA

Raport przyjęty przez MSZ 23.07.1973 r.:

- Zwotywanie posiedzeń MSZ: nie tylko prezydencja, ale także każde PC
- KP: przygotowywanie posiedzeń MSZ oraz realizacja ich decyzji
- Powołano dwa nowe organy EWP: Europejską Grupę Korespondentów i specjalne grupy robocze
- EGK (urzędnicy MSZ): przygotowywanie posiedzeń KP
- Grupy robocze: koordynacja prac dyrektorów departamentów ds. politycznych, a także opracowywanie dla własnych resortów analiz na temat polityki międzynarodowej

OD KOMUNIKATU PARYSKIEGO DO RAPORTU TINDEMANSA

1. Komunikat SPR w dniach 9-10.12.1974 r. w Paryżu:
  - Ustanowienie RE - posiedzenia 3 razy w roku
  - Kompetencje: m.in. koordynacja polityki zagranicznej PC. Aż do JAE organ pozatraktatowy
2. Raport Tindemansa z 29.12.1975 r.
  - ustanowienie wspólnej polityki zagranicznej WE
  - stopniowe uwspólnotowanie najważniejszych elementy stosunków zewnętrznych PC, w tym także polityki bezpieczeństwa

RAPORT LONDYŃSKI – ZAŁOŻENIA

1. Tzw. podwójna uchwała NATO z 12.12.1979 r. przesłanką wzmocnienia EWP
2. 13.10.1981 r. MSZ WE przyjęli raport londyński:
  - Włączenie tzw. politycznych aspektów bezpieczeństwa do kompetencji EWP (sprzeciw IRL wobec włączenia polityki obronnej)
  - EWP: przedkładanie sprawozdań PE
  - Włączenie KE do „wszystkich obszarów współpracy politycznej”
  - Usprawnienie procedury kryzysowej. W razie kryzysu na żądanie 3 PC w ciągu 48 godzin miał być zwoływany KP lub nawet posiedzenie MSZ. Dotąd za zgodą wszystkich PC

JEDNOLITY AKT EUROPEJSKI – POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE EWP

1. Rozszerzenie kompetencji EWP:
  - Włączenie polityki bezpieczeństwa do uprawnień EWP
  - Prezydencja: inicjowanie, koordynacja i kierowanie działaniami PC w ramach EWP
  - Posiedzenia MSZ, w których uczestniczył również członek Komisji WE, miały się odbywać 4 razy w roku
  - Ustanowienie sekretariatu EWP z siedzibą w Brukseli: podporządkowany przewodniczącemu (prezydencji) EWP
2. JAE nie rozciągał jurysdykcji TS na EWP

STRUKTURA INSTYTUCJONALNA EWP

1. Posiedzenia MSZ, którym przewodniczyła prezydencja (raport luksemburski)
2. Komitet Polityczny - zapewnienie ciągłości prac EWP (raport luksemburski)
3. Europejska Grupa Korespondentów (raport kopenhaski)
4. Grupy robocze działające zgodnie z wytycznymi KP (ok. 70 razy w roku), odbywające spotkania w siedzibie sekretariatu EWP w Brukseli (raport kopenhaski)
5. Sekretariat EWP (Jednolity Akt Europejski)

DZIAŁALNOŚĆ EWP

- I. W I połowie lat 70. - polityka zjednoczeniowa i wschodnia RFN, KBWE, konflikt bliskowschodni oraz stosunki PC WE z USA
  1. Wspólne stanowisko w sprawie BZ – układ czteromocarstwowy 3.09.1971 r.
  2. Wspólne stanowisko w sprawie AK KBWE. Wkład w opracowanie formuły o pokojowej zmianie granic (I koszyk) oraz postanowień dotyczących ochrony praw człowieka (III koszyk)

DZIAŁALNOŚĆ EWP

3. Ambiwalentne stanowisko wobec konfliktu na Bliskim Wschodzie (sprzeczne interesy F i USA)
4. W maju 1971 r. EWP wydała deklarację wzywającą Izrael do wypełnienia rezolucji nr 242 RB ONZ z 22.11.1967 r.
5. W październiku 1973 r. EWP uchwaliła deklarację w sprawie wojny Jom Kippur, w której zaapelowała do obu stron o zaprzestanie walk i ponownie wezwała Izrael do wypełnienia rezolucji nr 242

DZIAŁALNOŚĆ EWP

6. Relacje z USA (zastrzeżenia wobec EWP w obawie o konflikt interesów z NATO). W odpowiedzi EWP w 1973 r. uchwaliła dwie deklaracje:
- o relacjach europejsko-amerykańskich w polityce bezpieczeństwa NATO
  - o stosunkach pomiędzy USA a WE [zapewnienie o sojuszniczej lojalności, ale sprzeciw wobec ingerencji USA w politykę wewnętrzną i zagraniczną WE]

DZIAŁALNOŚĆ EWP

- II. Działalność EWP w II połowie lat 70. -
- deklaratywne poparcia USA w konflikcie z Iranem, ale jedynie częściowo poparcie amerykańskich sankcji ekonomicznych
  - jednolite stanowisko wobec podwójnej uchwały NATO: wezwanie USA i ZSRR do rozpoczęcia rokowań rozbrojeniowych

DZIAŁALNOŚĆ EWP

- III. Działalność EWP w latach 80. - konferencje przeglądowe KBWE, agresja ZSRR w Afganistanie, wprowadzenie stanu wojennego w Polsce i wojna o Falklandy
- EWP łatwo wypracowała wspólne stanowisko w sprawie realizacji postanowień AK KBWE podczas KP w Madrycie (1980-1983) i Wiedniu (1986-1989) oraz agresji ZSRR w Afganistanie (1979-1988)
  - O wiele trudniej przychodziło jej osiągnięcie kompromisu w sprawie stanu wojennego w Polsce (1981 r.) oraz brytyjsko-argentyńskiego konfliktu o Falklandy (1982 r.)